

Powinna bydz na tarczy taka figura, iaka się tu kładzie, a na hełmie trzy piora strusie. *Paprocki y Okolski* o nich nie pisał, tylko *Koiałowicz in Ms.* gdzie powiada, że ten herb z Wołynia od Radofzyńskich do Xięstwa Litewskiego przeniesiony, iakoż w *Metryce Wołyńskiej* w roku 1528, czytałem Siemiona y Romana Radofzyńskich,

Ziemianow Wołyńskich, wspomina ich także *Konstytucya 1581.* Jerzy Szędzia Ziemiński, a potem Podkomorzy Kowieński, syn jego także Jerzy, Podstoli Lidzki, którego dwóch synow zosłało, Mikołaj Podstoli Lidzki, y Jakub, który pod Choragwią Usarską Hetmana Litewskiego w roku 1655 poległ pod Wierzbowinami: córka zaś poszła za Daniela Szukę Rotmistrza.

RADOWICKI herbu Grzymała w Chełmińskim Woiewodztwie. Jerzy Radowicki w powiecie Wołkowskim 1674. N. Adama Konopackiego małżonka. N. miał za sobą Kruzynską Kasztelanę Gdańską.

RADUNSKI herbu Abdonk w Grodzieńskim powiecie. *Paprocki y Okolski* o nich nie pisał, tylko *Koiał: in Ms.*

Radwan herb.



Powinna bydz Chorągiew żółta, iak ich zwyczajnie w kościołach zażywają, o trzech połach, u każdej z niey u dołu frandzle, na wierzchu iey krzyż, w hełmie trzy piora strusie. Tak go opisał, *Paproc: o herb: fol. 273, Okol: tom: 2 fol. 560.* Nadany za Krola Bolesława Śmiałego w okazji z Rusią; Rotmistrz albowiem Radwan nazwiskiem, wyłany z częścią woyska na podjazd, trefunkiem napadł na oboz nieprzyjacielski, w tak ciałnym razie, że im ani uchronić się od potyczki z Rusią, ani z niemi potykać, ile w małej kwocie, z daleko liczniejszym woyskiem, nie było sposobu. Przecież wszyscy na to się zgodzili, że by raczej trupem paść na placu, aniżeli potuchę ucieczką swoją nieprzyjacielowi uczynić. Wielkim tedy sercem skoczyli do Rusi, y pewnie że ry, cersko ich gromili, ale ci widząc małą garstkę ich, śmiałości nabywszy, nietylko

nietylko chorągiew im odebrali, ale y ich rozproszyli. Rotmistrz Radwan, chcąc swoich znou do poparcia potyczki przywieść, skoczył do bliskiego kościoła, gdzie wziąwszy chorągiewkę kościelną, y zebrawszy swoich, mężnie na nieprzyjaciela natarł. Ruś rozumiejąc że nowe iakie woysko z nowym posiłkiem przypadło, uchodzić y pierzchać poczęła, przy Radwanie wygrana stała, za co, też samę chorągiew kościelną, za herb otrzymał, krom innych danin: Wszakże *Paprocki* ięszcze za panowania Bolesława Habrego w roku 1021, Radwana Kancelrzem Koronnym pisze, co miał wziąć z dawnych przywileciow Koronnych, z czego wnosić, że albo ten herb dawnieyszy od Bolesława Śmiałego czasow, a dopiero od Bolesława Krywonila, ktoremu niektórzy autorowie przypisują, że go on nadał wspomnianemu Radwanowi; albo Radwanowie przed Bolesławem Śmiałym, ięszym się herbem pieczętowali: iakoż tego Radwana, ktorogo *Paprocki* kładzie Biskupem Poznańskim w roku 1138, *Długos in Vita Episcopi, Pofnan:* nie do herbu Radwan, ale do herbu Szreniawa pociągą, gdzie y ja o nim mówić będę.

Przodkowie Domu tego.

Pakośław Kasztelan Krakowski w roku 1222. W tymże czasie Arnold był Woiewodą Mazowieckim. Drugi Arnold Woiewodą Brzeńskim Kuiawikim 1228. Pakośław Woiewodą Sandomirskim w roku 1241. Przedpełko Woiewodą Poznańskim w roku 1277. Arkontoldus Woiewodą Kaliskim 1280. Przeclaw Kasztelanem Kaliskim 1280. Zdzisław Kasztelanem Brzeńskim Kuiawikim w roku 1300. Przedpełko Kasztelanem Poznańskim 1300. Bartłomiej z Wierzboga Woiewodą Poznańskim w roku 1387. O tych wszystkich mowiło się w pierwszym tomie, o każdym w swym miejscu. *Długos* pisząc o Jądzwingach, wspomina Radwana, który razem siedmiu Wodzow Jądzwingow, y z Panem ich, poimiał, y do Konrada Xiążęcia Mazowieckiego przyprowadził. *Paprocki* z listow Klastornych o drugim Radwanie Kancelrzu Koronnym pisze, że kwitnął 1157. Zowią ten herb inaczej Wierzbowa, z iakiey okazji, niemogłem się nigdzie doczytać. Marcin Czciak Probolcz Miechowki w roku 1371 herbu Radwan, *Nakiel: fol. 293.*

Herbowni.

Balski	Gluchowski	Krakowski	Oleszyński
Bieniewski	Gorski	Krzyżewski	Ojński
Brandys	Ilustanin	Lachowicz	Owarcim
Brancki	Jabacki	Leszczyński	Oziębowski
Chełmiński	Janowicz	Łodziński	Palkiewicz
Cieluski	Jarczyński	Lubawski	Pelka
Cikowski	Jaskowski	Łubawski	Peperzyński
Czapla	Jeziorkowski	Magnuszewski	Pietruszewski
Dabrowski	Judycki	Mieczewski	Piwko
Dembki	Karski	Mioduski	Pokoszewski
Dobrosielski	Kisowski	Nabut	Prokowski
Dobrowolski	Kobalowski	Nadarzyński	Promiewicz Zalamay
Podziński	Komar	Nicki	Przygodzki
Fiedziński	Korosteński	Olecki	Przytkowski
Frylaci	Kroski	Okusko	Radwan
Gliniski			Rad.

Radachski	Siemionowicz	Stanislawski	Wierzbiński
Rakowski	Skarzewski	Suchożerpski	Wilam
Rpiński	Slawkowski	Swistowski	Włodkiewicz
Rybieński	Slużewski	Tumalewski	Wojkunowski
Szyt	Solokaj	Uchański	Zabocki
			Zebrzydowski.

Nie wszyscy jednak tu położeni, iednym kształtem herbu Radwan zażywają, a naprzód Dostoiowcy, nad chorągwią krzyża nie kładą, ale miasto niego pierścien, a w hełmie rękę zbrojną z mieczem, zanicloną w prawą, ręką aż po ramię. Hluszaninowie w Xięstwie Litewskim, w hełmie tylko tę odmianę mają, że pięć pior strusich kładą, które kopia mająca na łobie pierścien, od prawego boku tarczy niby przelżyła.

U Judyckich szredniey poły, ani krzyża niemasz u chorągwi, ale miasto nich strzałę przez szrodek chorągwi, do gory żelazcem prosto wyrzuczoną nożką, a w hełmie Slepown z pierścieniem w pyku stoi na szrale, y on y strzala żelazcem w prawą tarczy obrocona. Kosałowcy miasto krzyża na chorągwi, kładą grot z proporcem, y tym sie tylko różnią. Krukowcy, nad chorągwią y krzyżem, posławili Slepowna z pierścieniem w pyku, w prawą tarczy patrzącego. Krzyczewcy też strzałę, co Judyccy do gory żelazcem położyli, to oni na doł, y tąż symmetryą, hełm iednak iest pospolity iak w herbie Radwan, to iest trzy pióra strusie. Paskiewiczowie, y Solokajowie, chorągiew zwyczajną zostawili, ale miasto krzyża na niey, poł strzały tylko od żelazca, prosto do gory żelazcem założyli Siemionowiczowie, miasto szredniey poły u chorągwi, gwiazdę, pięcigraniastą kładą. Tuż należą Kmitowie, którzy dwie chorągiewki koscielne, bez krzyżow iednak, iedną nad drugą, w herbie mają, a w hełmie pawi ogon, na którym gwiazda. Swizewcy zaś na Wołyniu, według *Mf X. Rusti*, też same dwie chorągiewki do gory wywrocone nożką.

O Chlewińskich pisatem w pierwlym tomie, alem herbu ich nie-wiedział. Są w Woiewodztwie Witebskim y Mińskim. Jakub Chlewiński, którego synowie: Jan, Marcin, Mikołaj y Krzysztof. Krzysztof *in Societate JESU* zacny kapłan, umarł Profesorem będac Filozofii w Akademii Wileńskiey, Piotr y Łukasz bracia Jakuba. N. Chlewiński Pifarz Ziemi Rzeczycki.

O Cikowskich herbu Radwan tu przydać. Stanisław Podkomorzy Krakowski, był postem do Krola Angielskiego w roku 1604, zostawił z Działyńską potomstwo, syna iednego Stanisława, y corkę Annę, czy Zofią, Krzysztoia Osłolińskiego Woiewody Sendomirskiego małżonkę. Stanisław Podkomorzy Krakowski miał za sobą Błońską, atoli z nią żył *sterilis*. Jędrzey Cikowski Starosta Ucieński wziął w dożywotnią przyjaźń Ościkową, Woiewodziną Mscifawską, z ktorey syn młodo umarł, to Baranow: to iest wdowę po Jerzym Ościku Woiewodzie Mscifawskim, była zaś rodem z Morawy. Magdalena z Łomnice, parentelka w tych tam kraiach.

RADWAN herbu Radwan w Krakowskim Woiewodztwie, długo tym imieniem zatczyali sie, iako pisze *Paprocki*, że za iego czasow był Jan Radwan, mąż w sprawach Rzeczypospolitey biegły: a Baranowski twierdzi, że tamże w Krakowskim, są we wsi Radwanowicach, Radwanicy herbu Radwan, którzy różne przydomki mają, iako Baranowie, Knochowic, Gołębiowie, Midoniowie. N. miał za sobą Kamocka.

RADWANKOWSKI Stanisław Radwankowski, Ornetę, miasto Biskupa War-mińskiego, Krzyżakom poddał 1520. *Dielski fol. 549.*

RADI-

***RADYŁOWSKI** Jakub Radyłowski, Władyka Przemyski w roku 1549. Antoni Władyka Przemyski 1578: pierwly z nich, był na Concilium Tryden-tskim, za Unią gorliwy Pasterz.

RADZANOWSKI herbu *Abdank* w powiecie Wiślickim, w Woiewodztwie Sen-domirskim, Stanisław Radzanowski w Zakonie nazym umarł we Lwowie 1668.

RADZANOWSKI herbu *Prawdzic* w Płockim Woiewodztwie. Paweł z Radzano-wa Chorąży Płocki w roku 1277, *Statut Masow. fol. 67.* tenże czy inny Paweł Cho-rąży Płocki, w roku 1408, podpisał przywilej Siemowita Xiążęcia Mazowie-ckiego, dany Jastrzębczykowi, u *Paproc. o herb: fol. 127.* Paweł Woiewoda Bełzki w roku 1436, iako się dowodziło w pierwlym tomie. N. Kaszta-lan Sierpski, miał za sobą corkę Jana Koski Kasztelana Zakrocimskiego, a siostrę S. Stanisława Koski; tenże czy inszy Kasztelan, miał za sobą Annę Krá-finówką Sędziankę Ziemią Ciecchanowką. Marcin, naprzód Chorąży, potem Podkomorzy Płocki, według *Paprockiego Łukasza, Łaski Cudowne fol. 59.* oita-tni z Domu tego wleźł do grobu, pochowany w Skąpym u OO Bernardynow, żona iego była Anna Izbińska, ale *sterilis*: w roku 1630, do Matki Boskiej Sierpskiej dał być wotywę srebrną.

RADZIĄTKOWSKI Zofia Radziątkowska Jana Kowalskiego herbu Wierusz małżonka.

RADZEWSKI herbu *Łódzia* w Wielkieypolszcze. Barbara, Adama Koszutkiego małżonka. Franciszek z Bnina Radzewski, Podkomorzy Poznański temi czasy, y wymowy wielkiej y ludzkości nieporównaney, y rozładku gę-bokiego Pan: czego dał dowody, to na Kommissjach roznych, na ktore go Oyczyzna narażała, ołobliwie iednak, gdy rozerwaną domoweni rozru-chami Oyczyznę w roku 1717, do pożądanego pokoiu, iako ieden z Kom-missarzow, przyprowadził, to na roznych Sejmach. Złączył się był do-żywotnie z Wiktoryą Bułakowską Podczaszanka Poznańską, a gdy mu ta bezpotomnie umarła, z Czarnkowską Starościanką Olięką. Sioitra iego była za Michałem Dobrzyckim, oboje zrodzeni z Oycza Jana, z Matki Ma-ryanny Pogorzelskiej, Marzalkował ten Franciszek Izbie Pofelskiej na ele-kcyi 1733.

RADZEWSKI herbu *Smierczek* w Poznańskim Woiewodztwie, czyli raczej Radzie-wski, z ktorych Piotr w Kowieńskim powiecie 1632.

RADZICKI herbu *Nalece* na Krainie. Z tych było dwóch w Zakonie nazym, Jan y Stanisław, synowiec Jana, rządził Collegium Piotrówkim, pierwly u-marł w Kaliszu 1700. Są y w Zakrocimskiej Ziemi Radzicy, czy do tego herbu należą, zgadnąć nie mogę. Marcin Pifarz Ziemi Zakrocimski, miał za sobą Zofią Grabionczankę Stolnikównę Czerkłą, z ktorey corka Kon-stantyca, była za Rudzińskim, Cześnikiem Łukowitkim, y syn Stanisław Pod-stoli Zakrocimski, ten z Anny Jasienskiej, zplodził Antoniego, Sędziego Za-krocimskiego, ma za sobą Zabicką Kunegunde, y z niey potomstwo; po-stował na konwokacyą 1713. N. miał za sobą Dorotę Kuchariską. N. Rutę Osińską Podkomorzankę Trocką.

RADZIC herb. O nim się mowiło pod Kmicicami, tu tylko przydać, co *Staro-wolski twierdzi in Vita Episcop. Cracov:* że Gombo Włoch, Biskup Krakowski, tym się herbem pieczętował, wzięty był na tę stolicę w roku 1023, umarł 1032.

RADZIEIOWSKI herbu *Junosta*. Dom starodawny w Polsce, y w ludzi wielkich rozrodzony. Naydawniejszego iednak z nich czytam, Jana z Radziowa

GGGGGGGG

Zakonu